

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **K.G., K.G., P.B., M.K.**, oskarżonych z art. 197 § 3 pkt 1 k.k.,
po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2026 r.,
na posiedzeniu w Izbie Karnej bez udziału stron,
wniosku obrońcy oskarżonych K.G., K.G., P.B. i M.K., o zwrot kosztów obrony w
postępowaniu kasacyjnym,
na podstawie art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637 § 1
k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. oraz § 16 w zw. § 11 ust. 2 pkt 6 Rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za
czynności
adwokackie (Dz.U.2026.215 t.j.);

postanowił:

- 1. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych: K.G., K.G., P.B. i M.K., kwoty po 1200 zł (tysiąc dwieście złotych), jako zwrot wydatków poniesionych przez nich w postępowaniu kasacyjnym z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy i jego udziału w rozprawie przed Sądem Najwyższym**

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym na rozprawie, w dniu 25 lutego 2026 r., w sprawie o sygn. akt V KK 46/25, Sąd Najwyższy wobec skutecznego cofnięcia kasacji wniesionej przez prokuratora, pozostawił ją bez rozpoznania (k. 104v akt SN).

Obecny na rozprawie substytut obrońców M.K. oraz K.G., K.G. i P.B. – adw. F.D., wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa na ich rzecz kosztów zastępstwa procesowego (k. 104v akt SN).

Sąd Najwyższy uznał co następuje.

Wniosek o przyznanie poniesionych kosztów obrony okazał się słuszny, gdyż zgodnie z art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, chyba, że ustawa stanowi inaczej. Wobec tego odpowiednie zastosowanie w tej sprawie znalazł art. 636 § 1 k.p.k., w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k., przewidujący obciążenie Skarbu Państwa kosztami procesu za postępowanie odwoławcze (kasacyjne), jeżeli środek odwoławczy pochodzi wyłącznie od oskarżyciela publicznego i został pozostawiony bez rozpoznania wobec jego skutecznego cofnięcia, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie. Do kosztów procesu niewątpliwie należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy (art. 626 § 1 pkt 2 k.p.k.).

W przedmiotowej sprawie ustanowieni przez oskarżonych obrońcy zapewнили swoim klientom fachową pomoc prawną udzielając adw. F.D. pełnomocnictwa substytucyjnego (k. 102 i 103 akt SN), który stawiał się na rozprawę przed Sądem Najwyższym.

Wysokość przysługującego zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru określona jest Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2026.215 t.j.). Zgodnie z jego przepisami, w sytuacji nieuwzględnienia środka zaskarżenia wniesionego na niekorzyść oskarżonego, wówczas przysługuje mu zwrot poniesionych kosztów ustanowienia jednego obrońcy z wyboru. W przedmiotowym postępowaniu zrealizowane na zewnątrz (a więc niejako widoczne dla Sądu Najwyższego) czynności obrończe polegały na zapewnieniu oskarżonym obsługi ich interesów procesowych poprzez obecność obrońcy na rozprawie dotyczącej ich

sprawy przed Sądem Najwyższym, na której zapadło postanowienie o pozostawieniu kasacji oskarżyciela publicznego bez rozpoznania.

Biorąc pod uwagę brak udokumentowania poniesionych przez oskarżonych wydatków, zastosowanie znalazła regulacja z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2026.215 t.j.) stanowiąca, iż w przypadku braku oświadczenia o wysokości kosztów obciążających stronę z tytułu wynagrodzenia adwokata, opłatę ustala się w wysokości odpowiadającej stawce minimalnej, a zatem w przypadku świadczenia obrony przed Sądem Najwyższym – kwoty po 1200 zł (tysiąc dwieście złotych), (§ 11 ust. 2 pkt 6 cyt. rozporządzenia), od Skarbu Państwa na rzecz każdego z ww. oskarżonych.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

Ryszard Witkowski

[WB]

[a.ł]